

skiner, vil derfor på længere sigt være meningsløs, hvis det ikke er muligt for de bevarende institutioner at få adgang til den nødvendige tekniske dokumentation i tide. Lovforslaget indeholder derfor hjemmel til at afkræve den afleveringspligtige en sådan dokumentation, hvor det skønnes nødvendigt.

Indeholder dokumentationen udelukkende informationer, som er alment tilgængelige, f.eks. i form af nationale eller internationale standarder, kan den afleverede dokumentation alene bestå i en henvisning til de relevante dokumenter, eventuelt med angivelse af, hvorledes de er anvendt i det konkrete tilfælde.

Teknisk dokumentation af den her omhandlede type vil i mange tilfælde indeholde information, der er eller opfattes som forretningshemmeligheder og lignende. Den afleveringspligtige kan derfor i forbindelse med afleveringen af den nævnte tekniske dokumentation betinge sig, at indholdet ikke gøres tilgængeligt for udenforstående inden for en nærmere fastsat frist.

Til stk. 3.

Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen pålægger udgiveren af et værk, der er udgivet i en database, jf. § 1, stk. 4, en pligt til at give meddelelse om udgivelsen og fornøden adgang til databasen. Meddelelsen til pligtafleveringsinstitutionen skal gives samtidig med udgivelsen, dvs. når rekvisitionsadressen offentliggøres, med mindre andet er bestemt i medfør af § 9.

Formålet hermed er at sikre, at aflevering af værker, der udgives i databaser, kan ske derved, at pligtafleveringsinstitutionen selv rekvirerer eller foranstalter den nødvendige eksemplar fremstilling.

Til stk. 4.

Bestemmelsen er ny, men viderefører den gældende retsstilling (for så vidt angår trykte værker).

Efter den gældende lov er alt trykt materiale som tidligere nævnt afleveringspligtigt. Undtaget er dog »nye uforandrede Optryk efter staaende Sats«, jf. bekg. nr. 206 af 15. juli 1927 § 2, stk. 2, nr. 1.

Med overgangen til udgivelseskriteriet bliver det nødvendigt at fastsætte særlige regler for nye udgaver af et værk, idet sådanne efter ophavsretlig praksis ikke betragtes som selvstændige udgivelser i medfør af ophavsretslovens § 8, stk. 2.

Det foreslås derfor, at nye udgaver af et værk tillige skal være afleveringspligtige.

Det er en forudsætning for afleveringspligten, at den nye udgave spredes blandt almenheden på samme måde som ved en udgivelse, jf. bemærkningerne til § 1, stk. 3.

Der foreligger en ny udgave af et værk, såfremt der er foretaget ændringer i form eller indhold.

Såfremt der er tale om et uforandret genoptryk mv. af et værk, foreligger der alene et nyt oplag, som ikke udløser fornyet afleveringspligt (i lighed med den ovenfor nævnte undtagelse til den gældende lov).

I tilfælde, hvor værker udgivet i elektronisk form opdateres med jævne mellemrum, bør der fastsættes særlige regler herfor med angivelse af rimelige frister for aflevering. Hvor intet andet er bestemt, bør det ske to gange årligt.

De nærmere regler herom fastsættes ved bekendtgørelse, jf. § 9, stk. 1.

Hvor der ikke – for så vidt angår materiale i online netværk – er tale om *periodiske* ændringer, men en *løbende* opdatering (dynamisk materiale), foreligger der som nævnt i bemærkningerne til § 1, stk. 2 intet afleveringspligtigt værk.

Til § 3

Bestemmelsen er ny.

Efter den gældende lovs § 4, stk. 1 påhviler afleveringspligten bog- og kunstrykkere, dvs. de virksomheder, som står for den tekniske fremstilling af de afleveringspligtige værker. For tryksager fremstillet i udlandet påhviler pligten dog efter § 4, stk. 2 forlæggeren, som forstås som den, for hvis regning trykningen er sket.

Til stk. 1.

Bestemmelsen er ny, men viderefører og udvider principperne i den gældende lov.

Med indførelsen af et generelt udgivelseskriterium foreslås det, at afleveringspligten som udgangspunkt påhviler den, der står for den tekniske fremstilling af eksemplarer, i analogi med den gældende regel om trykkeren som afleveringspligtig. Da der i mange tilfælde, ikke mindst ved de nye medier, som inddrages under ordningen efter lovforslaget, vil være tale om en teknisk fremstilling, som fordeles over flere, og da afleveringen efter lovforslagets § 2, stk. 1 kun skal omfatte udgivelsesklare eksemplarer, fastslås det, at afleveringspligten påhviler den, der fremstiller det færdige eksemplar. Dette kan eventuelt ske ved at enkeltdele, fremstillet af andre, samles til et hele.

Præciseringen af, at afleveringspligten påhviler den, som færdiggør eksemplarerne til udgivelse, medfører for de trykte værkers vedkommende, at pligten i en række tilfælde flytter fra trykkerierne til bogbinderne. I andre tilfælde vil der opstå sammenfald mellem fremstiller og udgiver i lovforslagets for-